

De 7 sleutels *krant*

Editie 2004 - 1
St.-Clemensschool
Hoeilaart

Geen 8 weken scheiden ons van de première van het totaalspektakel en dat is behoorlijk dichtbij. De spanning is voelbaar, net als het enthousiasme van iedereen die zijn lot verbonden heeft met "de 7 sleutels". Tot en met 12 maart houden wij u wekelijks op de hoogte van de voorbereidingen want de viering van 175 jaar St.-Clemensschool zal niet onopgemerkt voorbijgaan. Heeft u vragen of suggesties, e-mail dan naar redactie@7sleutels.be. In deze eerste editie vertellen wij u graag over het ontstaan van "de 7 sleutels" en over het ontwikkelingsproject "Mobiële School" dat onze steun meer dan verdient. Veel leesplezier.

Een idee krijgt vorm

Dat de 175ste verjaardag een speciale viering verdiende, werd al besproken in het najaar van 2002. Origineel en ambitieus, dat was het uitgangspunt. Het verhaal zag het licht op zaterdag 25 januari. Tijdens een lange wandeling in het Zoniënwoud, en een hapje en een drankje nabij het kasteel van Terhulpen werd een hele dag gebrainstormd. Sylvie, Marc, Nico, Lut, Koen en Jan startten meteen met de uitwerking. Het liedje "Hoeveel Sleutels Nog" werd diezelfde avond al gecomponeerd. Maand na maand groeide het totaalspektakel tot het project rijp was om voorgesteld te worden aan een blijverraste schoolgemeenschap. De projectgroep kreeg groen licht... en plots was het zomervakantie. Ondanks de hete zomer werd hard doorgewerkt om bij het begin van het nieuwe schooljaar alles klaar te hebben. Alle klassen en de kinderen van het 6de leerjaar kregen hun cd's om de liedjes te repeteren. Er werd rond de 7 sleutels ook een educatief project opgestart. En dan was het plots Kerst-

vakantie. Alvorens de schoolpoort voor 2 weken op slot ging, werd op vrijdag 19 december het officiële startschot gegeven. Hierover leest u meer in een apart artikeltje. Vandaag zijn we alweer een maand verder en nu wordt het echt menens. Het worden nog helse weken.

De uitgebreide projectgroep, basisschool en kleuterschool, tijdens een gezellige vergadering op een zwoele zomeravond in juli 2003.

Het verhaal in het kort

Deel 1

Het hoofdpersonage "Vrijheid" ziet om zich heen het resultaat van oorlog, haat, jaloezie, verzuring, eenzaamheid... maar wil niet zomaar aanvaarden dat dit de toekomst van de mensheid is.

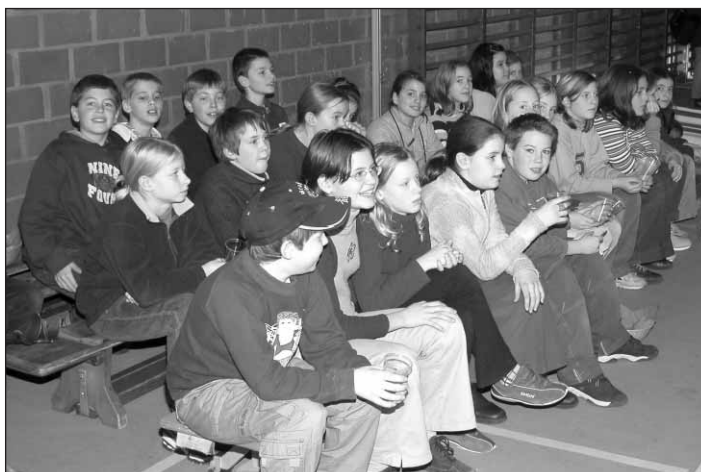
In het ingetogen liedje "Toon mij de weg" vraagt Vrijheid om hulp in zijn zoektocht naar de sleutels voor een betere wereld. Een geheimzinnige stem hoort de smeekbede en stelt voor hem op weg te helpen. Het wordt een reis vol opdrachten en toevallige ontmoetingen, die pas zal eindigen bij de "Gouden poort van de Waarheid". De eerste sleutel is "de vrijheid" en die heeft hij meteen verdiend.

Naargelang het verhaal vordert groeit de groep. De eerste ontmoeting is met "Vriendschap". Wanneer "Vrijheid" "Vriendschap" voor zich kan winnen is de tweede sleutel binnen. Zo gaat de tocht verder en voegt ook Verdraagzaamheid zich bij de groep. Met het liedje "Span een regenboog" wordt de band tussen alle rassen op deze aarde benadrukt.

Niet iedereen is echter wild enthousiast. Met "Het is fijn om tegen draads te zijn" krijgt de zoektocht een negatieve beschouwing.

Het oplossen van opdracht 4 brengt de 4de sleutel, de "Vindingrijkheid", op het voorplan. De finale van het eerste deel: "Samen op

weg" wordt ingezet. Iedereen is ervan overtuigd dat de "Gouden poort van de Waarheid" niet ver meer kan zijn. Deel 1 eindigt in euforie. De geheimzinnige stem waarschuwt hen echter dat ze nog een lange tocht voor de boeg hebben.

Deel 2

Het tweede deel opent met een ontmoedigde groep, uitgeput van de reis. In het lied "Hoeveel sleutels nog?" komt die moedeloosheid sterk tot uiting maar enkele rappers krikken met "Hé Komaan" de moraal terug omhoog. Ze worden hierin geholpen door twee nieuwe vrienden, en vinden de vijfde sleutel: "volharding".

Vrijheid, Vriendschap, Verdraagzaamheid, Vindingrijkheid en Volharding snappen al gauw dat ze zonder Vorming hun doel niet zullen bereiken. Met het vrolijke liedje "Wij reizen om te leren" komen zij in het bezit van de 6de sleutel.

De groep die ondertussen aangegroeid is tot 11, moet nu nog op zoek naar de 7de en laatste sleutel: Verbondenheid. Samen zingen ze "Klik je vast".

Met zijn twaalfen komen zij aan bij de "Gouden poort van de Waarheid". Daar ontmoeten zij de geheimzinnige stem die hen heel de weg geleid heeft: "Liefde". Na de blijde kennismaking dekken zij de tafel en deelt "Liefde" met de twaalf reisgenoten het brood. Het slotlied "Liefde is al" wordt ingezet en groeit naar een echte climax.

Het doel is bereikt, de sleutel tot een betere wereld is "Liefde", de bundeling van alle positieve krachten.

Het liedje "Klik je vast" is een leuk dansje dat door de hele school gerepeteerd wordt tijdens de middagspeeltijd.

Mobiele school op bezoek

De nettowinst van het totaalspektakel gaat naar de vzw "Mobiele School" ten voordele van de straatkinderen van Zuid-Amerika. Een tv-ploeg van TV1 volgde bezieler, Arnoud Raskin en zijn project, 2 jaar geleden, voor het programma 'Napels zien'. Deze enthousiaste kerel trekt met zijn mobiel schooltje de straat op om de kinderen ter plekke te onderwijzen, hun talenten te ontwikkelen en hun zelfbeeld op te krikken. Onze school streeft ernaar om in de toekomst minstens 1 mobiel St.-Clemensschooltje te financieren. Vorige week kwam de vzw "Mobiele school" naar de school om de kinderen te sensibiliseren voor het project. Dit is het verslag van een bewogen dag, genoteerd door Margaux Goemans - 5B.

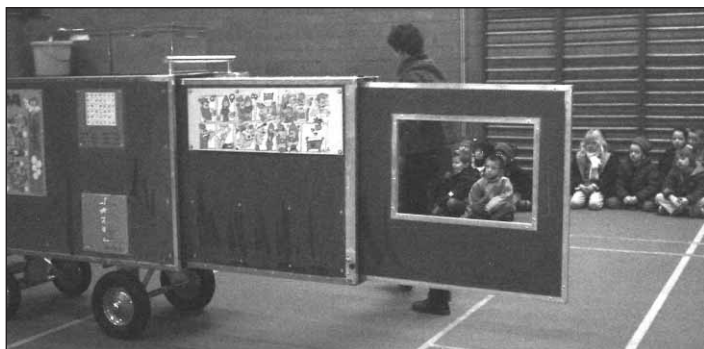
Op 8 januari 2004 is de mobiele school naar onze school gekomen. De vrijwilligers kwamen wat uitleg geven over wat ze de straatkinderen allemaal aanleren. Er waren b.v. prenten waarop beroepen waren aangegeven en je moest zeggen wat je later wou worden. Ook waren er ronde schijven met tafels van vermenigvuldiging waar je de juiste oplossing moest zoeken. Maar het echte doel van de mobiele school is om het zelfbeeld van de straatkinderen weer wat op te krikken. Straatkinderen drogeren zich meestal door een stukje wol te pakken en er daarna lijn op te doen. Die snuiven ze dan op. Er waren ook prenten over aids en over wat je niet mag doen als je die ziekte hebt. De straatkinderen hebben ook veel problemen en bij de mobiele school vergeten ze die problemen eventjes.

Vervolgens zijn we naar een andere mijnheer geweest, waar we zelf eens konden zien of wij ook straatkinderen konden zijn. We moesten eerst door elkaar lopen zonder elkaar te raken.

Als straatkinderen iets stelen, dan moeten ze immers ook wegglopen zonder te veel tegen iemand te botsen.

Ook moesten we een plastic zak in onze zak steken en naar de overkant lopen, zonder dat die mijnheer je zak kon afpakken. Zo kwamen we ook te weten hoe ze soms stelen. De straatkinderen hebben, voor dat ze de mobiele school leerden kennen, hun naam nooit kunnen schrijven, of nog geen rekenoefeningen kunnen maken, dus die kinderen zijn heel blij als ze iets hebben kunnen doen.

Straatkinderen worden ook vaak mishandeld: door de politie doodgeschoten of geslagen, soms is er ook seksueel misbruik en ze vechten ook wel met elkaar. De politie slaat soms ook onschuldige mensen. Mensen die gewoon op straat liggen en geen drugs gebruiken of iets anders misdaan hebben. Die namiddag hebben we veel bijgeleerd en we weten nu ook hoe die straatkinderen leven.

Kennismaking met de problemen van Zuid-Amerikaanse straatkinderen en het project "Mobiele School".

E.H. Roger Nuyts geeft officieel startschot

De laatste schooldag voor de kerstvakantie organiseerde de projectgroep een receptie waarop het schoolbestuur, de participatieraad, de directie, de leerkrachten, het oudercomité en de vrijwilligers van de verschillende werkgroepen kledij, decor, tentoonstelling enz. een hapje en een natje aangeboden kregen om de officiële start van "De 7 Sleutels" wat kleur te geven. De kinderen van het zesde leerjaar gaven een muzikaal voorproefje van wat we binnenkort allemaal mogen verwachten. Na de toespraak van meester Nico overhandigden twee leerlingen met leuk vuurwerk een "gouden sleutel" aan E.H. Roger Nuyts die iedereen dankte voor het enthousiasme en de motivatie. 175 jaar St.-Clemensschool wordt gewoon uniek.

Pastoor Nuyts krijgt de "gouden sleutel" en geeft het startschot voor 175 jaar St.-Clemensschool.

Onze hoofdsponsors zijn:

**CAMERA OBSCURA
FILIP SPORT
AD DELHAIZE
SOFTWARE INNOVATION**

De 7 sleutels *krant*

Editie 2004 – 2
St.-Clemensschool
Hoeilaart

Een week vloog voorbij en toch waren onze reporters ter plaatse om alle nieuwtjes over ons totaalspektakel te verslaan. In deze editie praten wij met Maarten Coosemans, de man die het eerste lied zingt en dus het ijs zal breken. Verder kijken wij mee over de schouder van de werkgroep kleding, gaan wij repeteren in Vilvoorde en pinken wij een traan weg tijdens de zangrepetitie van de leerkrachten. Kortom, nieuws heet van de naald!

Eerste volle dag repeteren

Sinds vorige zaterdag is het hek echt van de dam. Voor het eerst werd de volledige musical met de hoofdrolspelers doorgenomen. De dialogen en de liedjes werden besproken en uitgetest en de eerste regieaanwijzingen gaven vorm aan wat al maanden in het hoofd spookte van de projectgroep. Het resultaat is meer dan bevredigend. De kinderen voelen de rollen prima aan en de zangprestaties groeien met de dag. Ook de inhoud komt goed tot zijn recht. Dit betekent natuurlijk niet dat wij er al zijn. Duidelijker spreken en zingen, de teksten perfect van buiten leren en zich de rol meester maken, daar zal de volgende weken veel energie aan besteed worden. Het enthousiasme waarmee iedereen er tegenaan gaat is in ieder geval veelbelovend. Marie-Charlotte Simon (6b) vatte de repetitiedag als volgt samen:

Zaterdag 17 januari 2004. Wij zijn vandaag gaan repeteren in Vilvoorde. Het was een kei coole dag. Toen wij aangekomen waren (na een tijdje rijden) zijn we meteen beginnen oefenen. We werden in twee groepen verdeeld. De eerste groep, van scène 1 tot scène 4, zat bij Jan en meester Marc. Wij oefenden enkele liedjes en alle teksten van de musical.

De tweede groep zat bij meester Koen en daar werden vooral de sololiedjes geoefend.

Terwijl iedereen flink repeteerde, waren juf Sylvie en juf Lut in de keuken eten aan 't maken. En weten jullie wat? Lekker spaghetti bolognaise.

Repeteren in Vilvoorde:
de scène over volharding
met "coole rappers".

Stilaan begonnen de buikjes te grommen. Wij hadden allemaal reuzenhonger. Het was kei lekker. Proficiat voor de twee kokinnen!!!

Na het eten zijn we gaan wandelen tot aan de Zenne. Dat was niet zover van ons repetitie-lokaal. Daarna hebben wij de hele musical nogmaals doorgenomen. Dat was mega, bangelijk goed.

Ondertussen vloog de tijd voorbij en was het tijd om naar huis te gaan, maar niet voor we een paar liedjes zongen. Meester Koen gaf een memorabele solo.

En ja, ook aan dit mooie liedje kwam een einde. Toen wij wilden vertrekken startte de auto van juffrouw Sylvie niet. Met de startkabels van meester Marc werd dat probleem snel opgelost. Daarna gingen wij eindelijk (spijtig) naar huis. Het was een kei leuke dag!

Interview met de vrijheid

Maarten
Coosemans.

Tijdens de repetities zagen wij de kans een kort gesprek te hebben met Maarten Coosemans, één van de hoofdrolspelers.

Hallo Maarten, welke rol vertolk je in dit verhaal?

Ik ben een van de reisgenoten: Vrijheid. Een jongen die in de mensenwereld leeft en stilaan genoeg krijgt van oorlog, ruzie en miserie... Ik krijg, van een mysterieus iemand, de opdracht om op weg en op zoek te gaan. Er moeten sleutels gezocht worden om de grote gouden poort te openen. Achter die poort ligt het antwoord op al mijn vragen.

Hoe hebben jullie die voorbereiding aangepakt?

Vanaf september zijn we de liedjes beginnen inoefenen. Die moesten gekend zijn tegen het begin van december. We kregen allemaal een cd mee naar huis om alles te leren. Het inoefenen van de liedjes ging vlotter dan ik dacht. Misschien helpen die vier jaar muziekschool me wel? Nadien zijn we met de teksten begonnen.

Vind je dat de repetities goed verlopen?

Zeker en vast. We zitten hier met een toffe groep 'acteurs' ('en ik ben de coolste,' roept Virginie van op de achtergrond). Iedereen, zowel de kinderen als de verantwoordelijken van de projectgroep, neemt het serieus op. Vandaag (zaterdag 16/01) zitten we een hele dag te oefenen en volgende zaterdag gaan we verder. Heel tof allemaal!

Nu ben je één van de hoofdrolspelers in dit verhaal. Herinner je jouw eerste schooloptreden nog?

Ja. Ik zat bij juf Ingrid in de klas. We stonden voor het echte optreden, na wekenlang oefen-

nen, op het podium. Die dag danste mijn hele klas, behalve ik. Ik bleef gedurende het hele lied stokstijf staan. Achteraf vertelde mijn oma me, dat ze zo iets nooit meer wou zien. Vanaf dan danste en sprong ik elk schoolfeest hevig mee!

Hopelijk trek je nu die lijn verder door. Wat betekent het voor jou om hieraan mee te werken?

Supertof! Eigenlijk is het altijd wel mijn stille droom geweest om acteur te worden. Acteur in een film, op theater... Zo'n musical vind ik anders ook wel leuk. Ik ben blij dat ik dit kan en mag doen.

Wat verwacht je van de optredens zelf?

Dat het niet in duigen valt, natuurlijk! Ik ben soms wel een zenuwachtig type, maar nu zal ik alles wel onder controle hebben. We hopen allemaal dat het goed verloopt zodat het een onvergetelijk totaalspektakel wordt voor iedereen. Eigenlijk ben ik er zeker van dat we het nooit zullen vergeten.

Bedankt, Maarten, en veel succes!

Leerkrachten zingen de pannen van het dak

Niet alleen de leerlingen worden geteisterd door de "7 sleutels" rage. Een musical is vooral zingen en daarom mogen de hemelse stemmen van onze meesters en juffrouwen niet ontbreken. We geven trouwens graag toe dat het gelegenheidskoortje de liedjes alle eer

aan doet. Meer en meer wordt duidelijk wat de projectgroep bedoelt met "totaalspektakel".

De 175ste verjaardag van onze school groeit langzaam maar zeker naar een unieke apotheose.

Zangrepetitie met de leerkrachten.

Werkgroep Kleding

Opnieuw snit en naad op school

Sedert het begin van de maand november, dus ruim een maand voordat het officiële startschot van "De 7 Sleutels" werd gegeven, komen regelmatig een tiental enthousiaste en ijverige moeders en grootmoeders bijeen onder leiding van juf Liesbeth van klas 1D. De eerste bijeenkomsten bestonden vooral uit het brainstormen over hoe de diverse kostuums er uit zouden kunnen zien. Zeker geen eenvoudige

Een spektakel vraagt om mooie kostuums en daar zorgt de werkgroep kleding voor.

taak, gezien het grote aantal kostuums dat nodig is en gezien de uit te beelden taferelen uit vrijwel alle streken van de wereld komen. Schotten, Chinezen, Spanjaarden, Fransen, Afrikanen, Marokkanen, Hawaïanen en Oost-Europeanen en nog veel meer, moeten worden aangekleed, evenals een twintigtal kindsoldaten. Na een maand van intensief overleggen en zoeken naar mogelijkheden, konden de leden van de werkgroep halfverwege december aan de slag gaan.

Inmiddels zijn er al heel wat uurtjes doorgebracht achter de naaimachines en het resultaat mag er zijn! Een groot aantal prachtige kostuums is inmiddels al beschikbaar.

We zijn er echter nog niet en de komende acht weken tot aan de opvoering van "De 7 Sleutels" zijn er nog bergen werk te verzetten! Omdat gestreefd wordt de uitgaven zoveel mogelijk te beperken (ten slotte: hoe hoger de opbrengst van het toneelstuk, des te meer geld beschikbaar komt voor de financiering van een mobiele school), wordt er nog naarstig gezocht naar een drietal Chinese kimono's voor meisjes van het tweede leerjaar (± maat 122) en zeker twintig legerpakjes voor het vierde leerjaar (± maat 140). Wie in het bezit is van dergelijke kimono's of camouflagepakjes en bereid is deze uit te lenen ten behoeve van "De 7 Sleutels", kan deze liefst zo spoedig mogelijk en voorzien van een naamkaartje afgeven op school (ofwel bij juf Liesbeth van klas 1D ofwel op het secretariaat). Geschikte stoffen (met Chinees of camouflagemotief) die gebruikt mogen worden, zijn eveneens zeer gewenst..

Onze hoofdsponsors zijn:

De 7 sleutels *krant*

Editie 2004 – 3
St.-Clemensschool
Hoeilaart

Onze derde nieuwsbrief werpt een blik op de actie tijdens en na de schooluren. Niemand had verwacht dat "De 7 Sleutels" zoveel werk zou teweegbrengen maar het gedeelde enthousiasme en de gezellige momenten tijdens de repetities en voorbereidingen maken het allemaal meer dan de moeite waard.

Samen met deze nieuwsbrief krijgt u ook alle informatie over de kaartenverkoop die volgende week dinsdag 3 februari van start gaat. Natuurlijk hopen wij allemaal dat iedereen het totaalspektakel zal bijwonen. Het worden nog spannende weken.

Daisy: Ook de liedjes moeten nu goed gekend zijn!

En, al zenuwen?

Laura: Niet echt, ik denk dat het wel zal meevallen.

Daisy: Nu valt het nog mee. Maar wanneer dat weekend er zal zijn; optreden voor (hopelijk toch) zoveel volk...

Veel succes ermee en geniet er van.

Een babbel met "Vriend" en "Schap"

Wie zijn jullie eigenlijk?

Laura Palsterman: Ik ben Vriend, een deel van de 'Vriendschap'. Wij komen vanaf de tweede scène op toneel, om er dan niet meer af te gaan.

Daisy Decafmeyer: En ik ben Schap, het andere deel van de 'Vriendschap'.

Zijn de begeleiders, hier op de tweede repetitiedag, niet te veeleisend voor jullie allemaal?

Laura: Ze geven veel commentaar, dat klopt. Bij het minste foutje of een slecht gezongen noot worden we terechtgewezen.

Toch blijft het heel leuk dat we op die manier geholpen worden. Door bij elk detail te blijven stilstaan, kan het alleen maar beter worden. En dat is dan toch de bedoeling; het geheel beter maken.

Welke fouten worden dan zoal verbeterd?

Daisy: Ik praat niet luid genoeg en moet meer articuleren. Bij één van de dansjes draai ik steeds weer naar de verkeerde kant. En ja, ik kijk teveel naar Vriend (Laura) en te weinig in de richting van het publiek.

Wat heb je dan al bijgeleerd?

Laura: Ik probeer niet te snel te praten en doe mijn best om er telkens met mijn volle aandacht bij te zijn.

Waarom koos je ervoor om mee te doen?

Daisy: Ik speel graag toneel, vind het allemaal tof en steek er heel wat van op.

Wat staat er de volgende weken nog op het programma?

Laura: We blijven tweemaal per week, tijdens de middagpauze, extra zangles volgen en wij oefenen, samen met de anderen, op school onze rollen verder in.

Vorming breekt voet

Niet alleen de vele verkoudheden baren de projectgroep zorgen, sinds vorige week loopt één van de twaalf reisgenoten, Eline Maeckelberghe, de Vorming, op krukken. Gelukkig is het maar een barst en zal de voet binnen vier weken genezen zijn. De winter is nog niet voorbij en het wordt dus oppassen geblazen met sneeuw en ijzel. Wij wensen Eline in ieder geval een vlotte genezing en... voorzichtig op de krukken!

Vorming breekt voet, Eline loopt op krukken.

Daisy Decafmeyer en Laura Palsterman, samen Vriendschap.

Ook de decorploeg is in volle actie geschoten

Op vrijdag 16 januari kwamen we voor het eerst samen met de werkgroep decor; nu om echt aan de slag te gaan. Deze groep bestaat uit enkele ouders, meesters en één juf. De voorbereidingen waren getroffen, het materiaal werd ter plaatse gebracht (dank u, Guido) maar... de nietjesmachine liet ons af en toe in de steek. We werkten verder, maar echt vlotten deed het niet. 'Groeipijnen' noemen ze zo iets.

De daaropvolgende vrijdag vlogen we erin. Het materiaal was in orde, de 'jobs' werden verdeeld, en iedereen ging aan het werk. John en David, twee papa's, legden zich toe op het maken van een basisconstructie om flatgebouwen en zuilen te maken. Jos, Johan, Elke, Pieter, Michel en Nico werkten verder

aan de kubussen. Erik, Ronny en Marieke waren thuis verdere plannen aan het smeden...

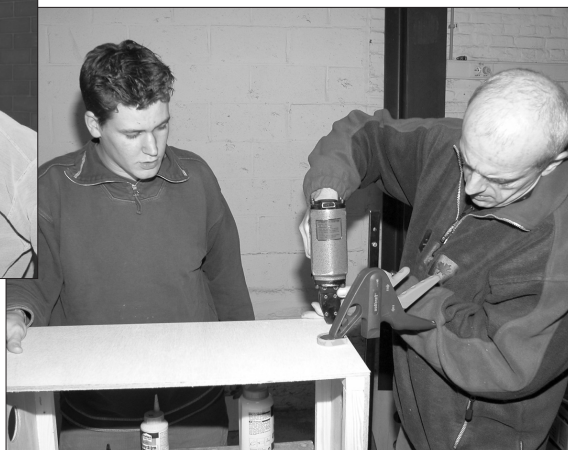
Resultaat? Een knap systeem werd gecreëerd om decorstukken vast te hangen en 22 kubussen werden afgewerkt. Nog 26 te gaan...

Er moet nog heel wat gemaakt, geverfd, geschuurd en bedacht worden, maar we zien het nog steeds zitten.

Met deze enthousiaste groep mensen moet dat lukken. Maar het besef leeft wel dat er nog heel wat werkavonden moeten worden voorzien... Hulp is altijd welkom. Wie zich geroepen voelt neemt contact op met nico@7sleutels.be.

Plannen, overleggen en brainstormen. Het decor is zeker op tijd klaar!

De eerste opdracht, 48 kubussen in elkaar timmeren.

De firma Worktex levert de T-shirts

Een totaalspektakel kan niet zonder speciale kledij. Vorige week las u over de specifieke kostuums maar een groot deel van de kinderen en medewerkers zal een speciale "7 Sleutels" T-shirt dragen.

Na een grondig onderzoek naar prijs en kwaliteit koos de projectgroep uiteindelijk voor de firma Worktex uit Hoeilaart.

Eind vorige week gingen meester Marc en Jan ter plaatse poolshoogte nemen van het aanbod. Op de foto zie je meester Marc trouwens in volle actie met Karine van Worktex. De volgende dagen is het passen geblazen. Van elke maat gaat een T-shirt van klas tot klas om zeker te zijn dat alles op 12 maart perfect past.

Voor het totaalspektakel zijn meer dan 250 T-shirts nodig. Een belangrijke bestelling waar je best even tijd voor maakt.

Op bezoek bij Worktex voor de bestelling van T-shirts.

Tentoonstelling krijgt vorm

Naast de voorbereidingen voor "De 7 Sleutels" wordt ook ijverig gewerkt aan de jubileumtentoonstelling "175 jaar Sint-Clemensschool". De dynamische leiding hiervoor ligt in handen van oud-leerkracht Greta Daemen. Na maanden van opzoekingswerk in stofferige archieven en dikke fotoalbums komt de geschiedenis van de school prachtig tot leven. Een eerste resultaat van al dat werk is trouwens week na week te lezen in "De Serrist" en "Het Parochieblad".

De tentoonstelling wordt officieel geopend op zondag 7 maart en zal naast 16 infoborden ook geïllustreerd worden met schoolmateriaal uit grootmoeders tijd. Het wordt ongetwijfeld een uniek overzicht van 175 jaar Sint-Clemensschool.

Geen archief is nog veilig voor de werkgroep tentoonstelling.

Onze hoofdsponsors zijn:

De 7 sleutels *krant*

Editie 2004 – 4
St.-Clemensschool
Hoeilaart

Er zit beweging in. Het fijne aan een totaalspektakel is dat zoveel mensen tegelijk aan het werk gezet worden. Er is de laatste dagen hard gewerkt, niet alleen tijdens de repetities, maar ook aan de administratieve kant van ons project. Het voorbereiden van de kaartenverkoop maakte de nacht van maandag op dinsdag een stuk korter, 't was leuk, maar we zijn nog lang niet klaar.

Klein geleerd, is groot gedaan.

Eendjes op de speelplaats

De kleuters spelen een belangrijke rol in het totaalspektakel. Zij zorgen voor de drie video-filmpjes die elk een sleutel illustreren: vriendschap, vindingrijkheid en verbondenheid. Oud-leerling Dennis Lauwers zorgt voor de professionele begeleiding. Vorige donderdag en vrijdag was de klas van juffrouw Laetitia aan de beurt en hier volgt haar verslag.

“Waar is Dennis?” vragen de peuters. Juf heeft verteld dat Dennis ons komt filmen, wat zijn we nieuwsgierig! Onze eendenkronen zijn

al klaar, er is een mama eend en een lelijk eendje, want ... ja, ja, wij doen ook mee aan het totaalspektakel van “De 7 sleutels”!

Daar komt Dennis, de cameraman, aan en wij doen onze eendenpakjes aan. Koning Winter heeft ook voor een verrassing gezorgd: de speelplaats ligt er helemaal wit bij en dat maakt het dubbel zo plezant. Maar ook dubbel zo koud, want na een halfuurtje spelen in de sneeuw, gaan we ons terug opwarmen in de klas. Dennis is blij: hij heeft al een heel aantal mooie shots en spontane speelmomenten op tape vastgelegd.

En zo gaat het de hele dag verder: soms lopen de eendjes in groep bij elkaar, dan weer loopt de mama eend voorop, plots loopt het lelijke eendje uit de groep weg ... Gelukkig komt alles toch nog goed en spelen alle eendjes weer samen.

Alhoewel ... alles goed?! Dennis zal eerst nog veel knip- en plakwerk hebben vooraleer onze video volledig af is. Maar niet getreurd, wij gaan volgende week ook gewoon door met knippen en plakken!

*Eerste draaidag van de kleinste kleuters.
Decor met echte sneeuw.*

Het geval NegaTina

De 7 Sleutels mag dan wel een verhaal zijn vol positieve energie en mooie waarden, één personage steekt toch wel erg af tegen de 12 reisgenoten en dat is NegaTina. Deze rol is trouwens pas later aan het stuk toegevoegd om het geheel geloofwaardiger te maken. NegaTina is tegendraads en heeft op alles afbrekende commentaar. Het afremmen en ontmoedigen van de positieve groep is haar ultieme opdracht. Plagen en zagen, ook naar het publiek toe, is haar niet vreemd. Op onze vraag wat volgens Tina de reden is waarom zij deze rol kreeg toegewezen, antwoordt ze rechtdoor: *“omdat ik het best commentaar kan geven op iedereen en alles”*. Haar collega's zijn het er mondig over eens,

Tina speelt de rol overtuigend. De regisseurs konden geen betere NegaTina vinden.

Is Tina in de klas ook zo negatief? “Natuurlijk niet, maar opmerkingen maken, plagen en mij goed laten horen: dat ben ik, voor de volle 100 %”.

Je hebt toch wel een zware rol, je bent constant op het podium, je loopt overal tussen, je zingt je de ziel uit het lijf... Heeft Tina geen plankenkoorts? “Nu nog niet maar de avonden zelf zal ik wel bangelijk zenuwachtig zijn. 't Is niet omdat ik vaak een grote mond hebt, dat alles zomaar vanzelf gaat. Ik vind het een heel toffe rol en ik zal me helemaal geven om de beste prestatie neer te zetten, al komt er toch niemand kijken! (grapje)”

NegaTina: een geval apart, een droomrol.

Kaartenverkoop in recordtempo

De projectgroep en het oudercomité hadden het zien aankomen maar dat de stormloop naar kaarten zo overweldigend zou zijn, hadden wij nooit verwacht. Het resultaat na een dag kaartenverkoop, vorige dinsdag, is dan ook indrukwekkend. Van de 1404 kaarten zijn er al meer dan 1000 de deur uit. De voorstelling van de zondagmiddag is zo goed als uitverkocht. Hoe de verkoop de volgende dagen evolueert, kan u volgen op de website van De 7 Sleutels: <http://www.7sleutels.be>.

Toch nog wat informatie voor wie wenst te komen kijken: het spektakel duurt ongeveer 2 x 50 minuten met een zeer korte pauze (zonder drank). Aangezien het spektakel om 19 uur start, is iedereen met kinderen nog op een treffelijk uur terug thuis. Alle plaatsen bieden prima zicht op het podium. Nergens staat een kerkzuil in de weg. Elke stoel is een volwaardige stoel. Het podium is verhoogd tot 1 meter, zodat iedereen het verhaal goed kan volgen. Alle hoofdrollen werken met micro zodat de verstaanbaarheid prima is.

Wie nog kaarten wenst, komt naar het verkooploket op school, dinsdag en vrijdag van 16 uur tot 18 uur, en zaterdag van 10 uur tot 12 uur. U kan ook bestellen via E-mail: kaarten@7sleutels.be. Een genummerde toegangskaart kost € 7.

Het oudercomité zorgt voor een vlotte kaartenverkoop.

De dames van
de 3de sleutel:
Barbara en
Charlotte.

Barbara en Charlotte: de zusjes Verdraagzaamheid

Hallo, welke rol vertolken jullie in 'De 7 sleutels'?

Charlotte Perichot: Ik ben Verdraagzaamheid, of toch een deel ervan.

Barbara Verde: En ik ben het tweede deel.

Wat is jullie opdracht in dit spektakel?

Barbara: Wij ontmoeten Vrijheid, terwijl hij op weg is. Hij is op zoek naar een betere wereld. Samen met de andere reisgenoten gaan we op zoek naar de gouden poort.

Jullie zingen allebei een solo tijdens de musical. Zijn jullie er klaar voor?

Charlotte: Ik zie het echt wel zitten. We hebben al veel geoefend, dus het moet wel lukken.

Barbara: Ik zing thuis heel veel. Ik oefen vaak voor de spiegel, zodat ik mezelf bezig kan zien. Daar leer ik toch veel uit.

Helpen al de tips die je van (zang)meester Koen krijgt?

Barbara: Vooral de specifieke ademhalings-oefeningen zorgen ervoor dat je beter en juist kan zingen.

Charlotte: Ik vind het zinvol dat hij ons juist leert articuleren. Die oefeningen gebruiken we bij het zingen van de liedjes.

Probeer deze woorden maar een paar keer vlot na elkaar te zeggen: Rabarber Barbara bar barbaren baarden barbier.

Wat vinden jullie ouders van heel dat gebeuren?

Charlotte: Mijn ouders zijn fier op mij. Mijn mama komt vrijdagavond kijken om me te steunen. Op zaterdag komt de rest van de familie.

Barbara: Bij mij thuis vinden ze dat allemaal heel leuk. Toch weet ik dat ze de dag zelf heel zenuwachtig zullen zijn. Ze komen zondagmiddag; tegen dan zal 't wel goed zijn, zeker!

En, nog een druk programma voor de boeg?

Barbara: Veel repeteren, ook in de kerk. We zullen er zonder en met microfoon oefenen.

Charlotte: Op zaterdag 14 februari gaan we de CD inzingen. Spannend!

Nog een laatste boodschap voor de mensen?

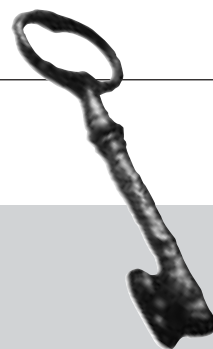
Barbara: Jullie mogen, nee moeten komen kijken. Het zal echt de moeite waard zijn.

Charlotte: De mensen moeten er gewoon van genieten.

Bedankt en succes!

Raadpleeg onze website:

<http://www.7sleutels.be>

Onze hoofdsponsors zijn:

De 7 sleutels *krant*

Editie 2004 – 5
St.-Clemensschool
Hoeilaart

Extra voorstelling

op zaterdagmiddag om 15 uur?

JA!

De kogel is door de kerk. De projectgroep heeft na een rondvraag in de klassen en een laatste gesprek met E.H. pastoor, de knoop doorgehakt. Er komt een 5de voorstelling op zaterdagmiddag om 15 uur. Er zijn dus vanaf vandaag opnieuw kaarten verkrijgbaar. U kan bestellen via e-mail op kaarten@7sleutels.be of rechtstreeks kaarten kopen, nu zaterdag van 10 uur tot 12 uur en dinsdag en vrijdag van 16 uur tot 18 uur op school. U kan ook het bijgevoegde formulier gebruiken maar met die bestellingen wordt pas rekening gehouden vanaf maandag 16 februari om 16 uur!

Een filmpje draaien:

Klein Duimpje

De kinderen van de derde kleuterklas (juf Els/juf Christel) waren afgelopen week aan de beurt om een echte film te maken. Hier volgt hun relaas:

We kregen volgende opdracht: 'Bedenk en maak een filmpje over vindingrijkheid.'

Na wat zoeken en lezen kwamen we bij het verhaal van Klein Duimpje terecht; dit was het sprookje dat het best bij het thema paste.

Het verhaal werd eerst gelezen, besproken en gespeeld in de klas. Onze eigen acteurs kregen hun rol toegewezen en we knutselden heel wat attributen. De ouders zorgden voor de (mooie) kledij.

Ook de beenhouwerij van de plaatselijke AD Delhaize droeg haar steentje bij. Ze bezorgden ons een schitterende varkenskop, die prachtig versierd werd met allerlei groenten. Deze zal je zeker in het sprookje kunnen bewonderen.

Tweede kleuterfilmpje met veel smaal ingeblikt.

Na een korte kennismaking met (cameraman en regisseur) Dennis, stond iedereen klaar om als echte acteurs in de film te spelen.

Het verhaal werd opgesplitst in een aantal scènes. We draaiden op verschillende locaties: een oud lokaaltje op school, de trouwzaal van het gemeentehuis, de boshut in het Zoniënwoud,... Telkens weer een nieuw decor met andere kinderen. De 'derdekleuterklassers' waren super-enthousiast.

Het was een boeiende week voor de kleuters... en ook voor de juffen. Wij wachten vol spanning op het resultaat!

Vindingrijkheid doet stuntwerk zelf

De ene rol is al wat gedurfter dan de andere. Virginie Stroobants, zij speelt de Vindingrijkheid, zal haar rol niet licht vergeten want er komt heel wat stuntwerk bij te pas. Virginie komt op het einde van het eerste deel, via een touw, zo'n 6 meter naar beneden. Zoals dat voor echte actrices hoort, doet zij alle stuntwerk zelf en, dat willen wij toch al verklappen, het wordt spektakel van de bovenste plank.

Virginie is bijzonder enthousiast over haar "actieve" rol en heeft zichzelf voorgenomen om alle registers open te trekken. Wie Virginie kent, weet dat dat geen loze belofte is: we houden ons hart vast. Hoe zegt men dat ook weer? De pannen van het dak spelen! En zeggen dat het dak van de kerk net vernieuwd is.

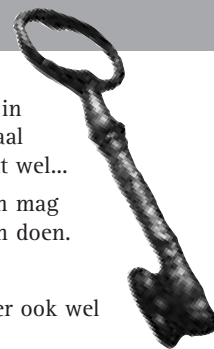
Virginie Stroobants, stuntmeisje van de 7 Sleutels.

Raadpleeg onze website:

<http://www.7sleutels.be>

Ben en Alexandre: de rappers van Sint-Clemens

Wat is jullie rol in het verhaal?

Alexandre Beullens: Wij zijn Volharding. Even na de pauze komen we op de scène om onze (latere) reisgenoten moed in te spreken. Ook het publiek moeten we aanporren; wie weet zijn ze tegen dan in slaap gevallen...

Welk genre liedje gaan jullie brengen?

Ben Schouppe: Wij gaan even een ander soort muziek brengen; we gaan rappen.

In de kerk?

Alex: Het is wel vreemd om zo'n lied in de kerk te brengen. Maar in tegenstelling tot andere rapliedjes, zitten er in ons nummer geen scheldwoorden.

Volharding: Muzikaal gaat het totaalspektakel pas echt uit de bol. Ben en Alexandre, rappers in hart en ziel.

Ben: Ik vind dat niet zo raar. Of je dat lied nu in een zaal of in een kerk brengt, het blijft allemaal hetzelfde. Het zal misschien anders klinken, dat wel...

Alex: Toch blijft het een kerk. Roepen en tieren mag daar niet, maar dat is nu net wat wij daar gaan doen.

Gaan jullie zelf als rappers door het leven?

Ben: Mijn grote hobby is skaten, maar ik luister ook wel naar rapmuziek.

Alex: Ik hou ook van rapmuziek, maar mij zo elke dag kleden, dat niet...

Zijn jullie er klaar voor?

Ben: Ik zeker wel. Ik zal blij zijn als het zover is. Nu ben ik toch nog wat zenuwachtig.

Alex: Ben en ik zijn veel samen gekomen om te oefenen. Tijdens de zangles werd er elke keer wat aan het lied geschaafd, zodat het resultaat toch mag gezien (en gehoord) worden. Dat denk ik toch.

Wat zeggen je klasgenoten ervan, dat net jij die rol kreeg?

Ben: Ze zijn echt wel blij voor mij; ze vinden dat ik het goed breng en zing. Hopelijk vinden de mensen in de kerk dat ook.

Nog een laatste boodschap?

Ben: Voor alle leerlingen van de school: Blijf je 100% inzetten, zodat we er samen iets onvergetelijks van maken!

Alex: Voor de reisgenoten: Ga ervoor! En aan al de mensen die dit allemaal voor ons mogelijk maken: Bedankt!

De choreografie van het spektakel

Decorploeg doet geheimzinnig!

Sinds enkele dagen heerst een opvallende stilte vanuit de hoek van de decorbouwers. Deuren gaan op slot om nieuwsgierige ogen buiten te houden.

Men is gestart met de bouw van de "gouden poort van de waarheid" en dat moet een verrassing worden: het pronkstuk van de decorbouwers. Dat maakt ons natuurlijk benieuwd, maar kans om een foto te maken, kregen wij niet. Geheim is geheim.

Sinds januari zijn de klassen die een dans moeten opvoeren serieus aan het oefenen. Elke turnles moet eraan geloven: "Robotjes, zet je klaar....en....1-2-3-..." of "komaan mannen, waar is jullie stoere rappershouding", of "Chinezen, jullie beurt..."

Inderdaad, er moet intens en geconcentreerd geoefend worden want juf Sylvie legt de lat hoog!! In het 2de leerjaar bijvoorbeeld zijn er 9 verschillende folkloredansjes aangeleerd!

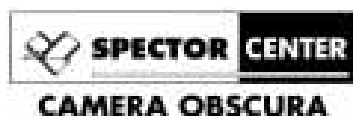
Het 5B zit urenlang voor MTV om zich een ware rapperslook aan te meten en dansspasjes aan te leren. Het 3de leerjaar brengt een lied met "echte" gebarentaal naar voor.

De leerlingen van het 1ste leerjaar schitteren als ware robotjes en daartussen marcheren de kinderen van 4C er duchtig op los als soldaten. De meisjes van het 6de leerjaar oefenen zich in ritmiek met hun linten voor de slotdans (de jongens vinden dit "keisxy"). Het succesnummer is echter het dansje van "klik je vast" van 4A dat de hele school ondertussen kan meedansen.

Choreografe Sylvie, ook kookmoeder tijdens de repetities.

Onze hoofdsponsors zijn:

De 7 sleutels *krant*

Editie 2004 – 6
St.-Clemensschool
Hoeilaart

Vandaag begint de krokusvakantie maar niet voor iedereen. De voorbereidingen voor het grootste feest van 2004 gaan gewoon door want de klok tikt. Kaarten zijn nog enkel beschikbaar voor de zaterdagmiddag om 15 uur. De verkoop loopt vlot.

Wij wensen iedereen die op skiverlof gaat een leuke tijd en hopen dat niemand van onze "7 Sleutel" sterren met gips overladen terugkeert.

De regenmakers van Sint-Clemens.

Een "beestenboek" op school

Geen Ark van Noach zonder dieren.

Als laatste video in het rijtje is het de beurt aan 'De ark van Noach'. De derde kleuterklas van juf Ilse en juf Marijke neemt deze taak op zich.

We zagen vorige donderdag een 'mini' Noah aan het werk die zijn dieren netjes aan boord van de ark bracht.

Enkele juffen en een behulpzame mama hebben een hele middag door geschminkt. Nadien hielpen ze ook nog bij het aankleden, zodat onze kleuters omgetoverd werden tot mooie dieren. Ook juf Jenny en de andere decorbouwers droegen hun steentje bij, waarvoor dank.

Na een hele dag filmen, een verkwikkend bad 's avonds en een flinke nachtrust waren we er weer klaar voor; er moesten op vrijdag nog enkele scènes in beeld gebracht worden.

Na enkele opnamesessies bij de kleuters begon Dennis, de filmman, zich al goed te voelen bij deze rakkers.

Schuilt er misschien een kleuterleider in hem? Altijd welkom!

Tot kijk, tot op het grote scherm.

Groetjes,

Juf Ilse

Onze school wordt getroffen door een virus: "musicalitis"

Niet enkel de kinderen van het zesde leerjaar en de kleuters (video's) zijn al een hele tijd bezig met de voorbereiding van 'de 7 sleutels'. Onze hele school heeft het te pakken, die 'musicalitis'.

Binnen de muren (en waarschijnlijk ook ver daarbuiten) weerklinkt de muziek van de '7 sleutels'. De kleuters dansen op 'Klik je vast', anderen zingen 'Wij reizen om te leren' en verderop klinken woorden als 'Span een regenboog'...

Maar ook in 4B wordt goed gerepeteerd. De ene speelt een judoka, de andere een zanger. Engelse, Chinese en andere klanken verspreiden zich door het klaslokaal van juf Rita... Als dat maar goed komt!

De vijfdeklassers zijn volop aan het oefenen. De klas van meester Pieter kan in een mum van tijd omgebouwd worden tot een bus. In deze scène wordt veel gekibbel en heel wat ruzie gemaakt tussen de personages. Het is een feit dat sommigen uit 5C zich (misschien te) fel inleven in hun rol...

Ook de klas van meester Nico krijgt af en toe een ander decor. Op een zacht jazz-deuntje houden afpersers, vandalen, gokkers en andere pesters zich klaar om er weer stevig in te vliegen. Anderen maken zelf (papieren) sigaretten; maar waarom toch?

De leerlingen van 5A blijken dat leven in die onderwereld wel aan te kunnen. Zijn er een aantal op pad geweest afgelopen weekend?

Maar de vraag, waarmee we allemaal zitten, blijft door ons hoofd spoken. Komt het ooit nog goed met deze, met 'musicalitis' besmette, kinderen?

Toneel en zang maar ook gebarentaal, allemaal boeiende rollen.

Een gesprek met Vorming

Elise en Eline, hoe worden jullie genoemd?

Elise: Vorming, maar het gebeurt wel eens dat meester Koen ons samen aanspreekt als 'Alice en Aline'.

Elien: Of erger nog. Wanneer hij onze naam vergeten is durft hij ons wel eens 'Yvonne en Yvette' noemen.

Wat vonden jullie van de opnamedag in de studio?

Elien: Heel leuk. Zingen in zo'n echte muziekstudio, dat was echt een onvergetelijke belevenis. Toch moesten we op vanalles letten: je moest altijd even ver van de microfoon staan, je mocht geen ander geluid maken...

Elise: Het was wel tof, maar telkens opnieuw beginnen wanneer er iets verkeerd was; echt wel vermoeiend.

Begonnen jullie niet te lachen, wanneer er anderen moesten zingen?

Elise: Het was tof om de anderen bezig te zien. Het was echt wel grappig om iemand te zien zweten van de zenuwen...

Vind je dat je een leuke rol hebt in het verhaal?

Elien: We zingen samen een tof lied en brengen een knappe tekst. Toch had ik graag nog wat meer tekst gehad, maar ik weet ook wel dat dat niet altijd mogelijk is.

Ga je nog op vakantie?

Elise: Ik ga skiën tijdens de vakantie. Ik weet dat je de toekomst niet kan voorspellen, maar ik ben niet van plan om een been te breken. Dat zou pas ongelegen komen.

Raadpleeg onze website:

<http://www.7sleutels.be>

Eline Maeckelberghe en Elise André, de gezussen Vorming.

En jij Elien, het andere been deze keer?

Elien: Nee, dank je. Ik heb net een paar weken 'krukken lopen' achter de rug. Daar heb ik echt geen zin meer in.

Wat vinden je broers en zussen ervan?

Elise: Flora, mijn oudere zus, vraagt zich (soms luidop) af of ik dat allemaal durf; dansen en zingen op dat podium. Maar ik stel haar dan gerust; het zal lukken!

Wees voorzichtig tijdens de vakantie, rust goed uit zodat je er nadien weer met volle moed kan invliegen. Succes!

Gezocht:

8 stoere papa's

Op zondag 7 maart wordt het podium in de kerk opgebouwd. Op zich niet zo moeilijk omdat alles prima is voorbereid, maar er moeten toch wel wat kilo's van de ene plaats naar de andere gebracht worden. Vandaar onze oproep: wie heeft op zondag 7 maart om 17 uur tijd om te helpen met de opbouw? 8 stoere papa's extra zou een enorme hulp zijn.

Wie zin heeft, kan contact opnemen met meester NICO: decor@7sleutels.be of een seintje geven op school.

Uiteraard is deze oproep niet alleen gericht naar stoere mannen want wij kunnen overal hulp gebruiken, ook bij het kleden en schminken van de kinderen enz. Laten wij er samen een groot feest van maken.

Heeft u nog vragen, aarzel dan niet ons te contacteren via e-mail of op telefoonnummer 0475 26 66 22. Bij voorbaat bedankt.

De studio in zoals de echten!

Vorige zaterdag, Valentijnsdag, trokken wij met een grote groep naar Erps-Kwerps waar de liedjes werden ingeblikt. De opdracht was niet eenvoudig. Zingen mag dan wel leuk zijn maar keer op keer opnieuw zingen tot het OK is, dat vraagt om volharding. Een greep uit de opgedane ervaringen:

Het was een kleine studio, met heel veel knopjes. Jan en Koen waren er de hele dag, wij zaten in een school verderop en speelden tot het onze beurt was om te zingen. Wij verveelden ons geen seconde. Er was gezorgd voor koffiekoecken, broodjes en taart. Het was een superleuke dag.

Raar als ik mezelf hoor zingen, maar wel cool.

De ademhalingsoefeningen van Koen hielpen echt om goed te zingen. Alles verliep redelijk vlot maar gemakkelijk is toch anders. Het liedje "Liefde is Al" hebben we toch wel een paar keer mogen herbeginnen.

De liedjes inzingen in een echte studio: wat een belevenis.

Onze hoofdsponsors zijn:

De 7 sleutels *krant*

Editie 2004 – 7
St.-Clemensschool
Hoeilaart

In al die drukte een krokusvakantie plaatsen, was niet echt ideaal. Maar inmiddels is iedereen weer volop bezig. Deze week werden de scènes samengevoegd zodat wij eindelijk een beeld krijgen van hoe het geheel er zal uitzien, we mogen toch ook eens tevreden zijn, het ziet er prima uit. Niet dat er geen repetities meer nodig zijn, maar je voelt de koorts stijgen en dus ook de concentratie. En daar gaat het bij kinderen toch vooral om, geconcentreerd kunnen werken, dan verzetten zij bergen.

Kaarten voor de 7 Sleutels

Heeft u nog geen kaarten, dan kunnen wij u nog mooie plaatsen bieden voor de voorstelling van zaterdag om 15 uur. U kan ze bestellen via e-mail: kaarten@7sleutels.be, of u kan nu zondag terecht op school, tijdens de feestelijkheden, de tentoonstelling en de stoet.

Een onopvallende rol tot op het einde:

Verbondenheid

Onze laatste hoofdrollen in de reeks spelen wel van in het begin mee in het verhaal, maar krijgen pas helemaal op het einde een naam. Wij konden ze op de kop tikken voor een leuk interview.

De twee laatsten in de reeks. Wie zijn jullie?

Jenny Delacroix: Wij zijn de Verbondenheid.

Camille Guimbretière: Alhoewel we helemaal niet op elkaar lijken, zijn we de tweelingzussen Verbondenheid. We zijn onafscheidelijk.

Wat moeten jullie, tweelingzussen, dan doen?

Jenny: We zitten de hele tijd in het stuk, maar pas in de laatste scène treden we op de voorgrond.

Camille: We zijn de laatste sleutel in de reeks. Ook wij zijn nodig om de poort open te krijgen.

Jullie zijn de enige reisgenoten die even in de kleuterfilmpjes verschijnen. Hoe vond je die opnames?

Camille: Het was echt wel mooi en leuk om al die kleuters, verkleed en geschminkt, hun stukje te zien spelen.

Jenny: De kleuters waren echt heel schattig, maar het was niet gemakkelijk voor de juffen om de kinderen te laten 'acteren'. Juf Laetitia vroeg aan haar 'eendjes' om van de ene naar de andere plaats te stappen. Zelfs dat bleek moeilijk voor mijn zusje Sophie en haar klasgenootjes; ze bleven gewoon staan!

Zijn er reisgenoten, na de sneeuwpret, met gebroken neuzen, armen of benen teruggekeerd?

Camille: Iedereen is de vakantie heelhuids doorgekomen. We zijn allemaal wel wat voorzichtiger geweest.

Jenny: Ik heb wel iets gebroken... een glas in de keuken!

En zie je het zitten?

Camille: Het zal niet eenvoudig zijn, maar als iedereen meewerkt, komt het wel goed.

Jenny: We kennen onze rol, weten wat we moeten doen, maar hebben nog steeds niet alles na elkaar gezien. Er blijven geen twee weken meer over!

De mensen van de projectgroep zeggen dat alles wel goed komt. We zullen ze maar geloven zeker...

Veel plezier, zusjes!

Ook het oudercomité zal de volgende weken hard moeten werken. Niet alleen coördineren zij de kaartenverkoop maar zorgen ook nog voor de receptie na de première en de drank na de voorstelling. En dan spreken wij nog niet van de hulp bij het decor, de kledij enz.

Oproep voor grote speelgoedgeweren

Juffrouw Liesbeth, verantwoordelijk voor de kleding, vraagt uw aandacht voor een aantal rekwisieten die ons nog ontbreken. Het gaat in het bijzonder om grote speelgoedgeweren die in de eerste scène gebruikt worden. Kan u ons helpen? Wij zijn u eeuwig dankbaar. U kan het speelgoed meegeven met uw kind. Vergeet niet er een naam op te noteren. Juffrouw Liesbeth en wij allemaal, danken u.

Raadpleeg onze website:

[http://
www.7sleutels.be](http://www.7sleutels.be)

Het decor: de eindstreep is in zicht!

Na vele avonden van plannen maken, zagen, boren, schuren, tekenen, verven en lijmen begon het er goed uit te zien; het decor kreeg vorm!

De achtenveertig kubussen waren helemaal af en in kleur gezet, andere ontwerpen die sommigen in hun hoofd hadden, werden gerealiseerd. De gevraagde decorstukken werden 'binnen de tijd' afgewerkt.

We kregen even het gevoel dat we de eindspurt op gang mochten trekken, maar dan volgde toch nog een extra opdracht. *Stel dat de mensen van de werkgroep gewoon even thuis konden blijven; we zouden uit ons ritme kunnen geraken ...*

We moesten tien trappen voorzien die de podiumstukken mee ondersteunen; het mag niet doorzakken natuurlijk ... Gelukkig konden we weer bij Guido De Clercq aankloppen; hij zaagde al de planken (en het waren er heel wat) voor ons op de juiste grootte. We hebben ze dan nog in elkaar getimmerd en ... klaar is Kees?

Nee. Er moet nog hier en daar een likje verf opkomen en alles moet nog in de kerk geraken. Zondag gaan we het podium helpen plaatsen, de stelling monteren en de decorstukken plaatsen. Dan volgt er nog een 'trainingswedstrijd' (de generale repetitie) en op vrijdag 12 maart ... is het voor 'echt'!

Decorbouwers hebben soms rare ideeën: de Gouden Poort van de Waarheid is een goed bewaard geheim.

Zelfs de leden van de projectgroep, zoals Mark, poogden de voorbije dagen vergeefs om tot bij het kunstwerk te geraken, maar tegen zoveel overmacht kon ook hij niet op.

Wie wenst te helpen, is welkom, nu zondag om 17 uur in de kerk. Wij plaatsen dan het podium en sterke armen zijn absoluut noodzakelijk. Wij danken u bij voorbaat.

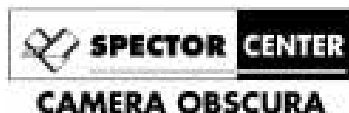
Dit weekend groot feest op school

De viering van 175 jaar Sint-Clemensschool start zondag. Hier is het programma. Zorg dat je erbij bent.

Programma: zondag 7 maart

- 10.45 uur: Feestelijke Eucharistieviering in de Sint-Clemenskerk
- 14 uur: Opening van de jubileumtentoonstelling
- 14 uur: Start van de kinderanimatie en taart en koffie
- 15 uur: Start van de sprookjesstoet door het centrum van Hoeilaart

Onze hoofdsponsors zijn:

De 7 sleutels *krant*

Editie 2004 – 8
St.-Clemensschool
Hoeilaart

De kogel is door de kerk (figuurlijk)!

Gisteren werd het totaalspektakel "De 7 Sleutels" voor het eerst volledig opgevoerd. De generale repetitie was de eerste test en we mogen zeggen dat het best leuk was. In de showwereld is het gebruikelijk dat de generale niet perfect mag zijn, en daar sluiten wij ons natuurlijk graag bij aan. Maar het geheel is vrolijk, kleurig en boeiend en dat was toch wel de bedoeling.

Vandaag is dan de grote dag en menigeen zit met zenuwen. Vooral op de reisgenoten en de projectgroep rust nu een grote verantwoordelijkheid want, waar je een jaar aan gewerkt hebt, dat wil je ook zo goed mogelijk afleveren. De redactie van de 7 Sleutels krant wenst iedereen veel succes en proficiat.

175 jaar Sint-Clemensschool zal op een schitterende wijze gevierd zijn en dat is dankzij de inzet van iedereen. De Hoeilaartse gemeenschap geniet ervan met volle teugen.

Sfeerbeeld uit de generale repetitie: de reisgenoten in het begin van het tweede deel.

De "reservenbank" van de 7 Sleutels

Stel nu dat er één van de hoofdrolspelers ziek is, of dat er iemand zonder stem zit. Wat moet er dan gebeuren?

Wel, hiervoor werden enkele 'reservspelers' gezocht (in professionele milieus noemen ze deze mensen 'onderstudies').

Voor welke rollen werden jullie als invaller aangeduid?

Priscilla de Schaetzen: Ik ben de vervanger van 'Vorming' (van allebei).

Maurine Bodart: Verdraagzaamheid en Vindingrijkheid zijn de rollen die ik over moet nemen.

Marie-Charlotte Simon: Ik ben de stand-in voor Negatina en Vriendschap.

Santina Lamal: Ik ben aangeduid om Volharding of Verbondenheid te vervangen.

Kennen jullie al die teksten van buiten?

Marie-Charlotte: Net toen ik ze gekregen had, ben ik ze beginnen leren. Intussen ken ik ze wel.

Maurine: Ik twijfel af en toe nog...

Gingen jullie dan mee naar al die (buitenschoolse) oefenmomenten?

Santina: Ik was er drie zaterdagmiddagen bij.

Als er iemand ziek valt moet dat opgevangen worden. Deze dames zijn er klaar voor.

Priscilla: Ik ben er meestal geweest en ik vond het echt wel leuk.

Laat ons maar hopen dat er niemand (van de reisgenoten) ziek wordt, maar wat dan met jullie? Toekijken van langs de zijlijn?

Maurine: Zeker niet! Ik draag een gedicht voor, doe mee met de jazzdans en zit ook nog in de slotscène.

Santina: Ieder van ons kreeg nog een (of meerdere) andere rollen. We werden zeker niet vergeten.

Zitten jullie nu eigenlijk te hopen dat er iemand ziek wordt?

(alle vier): Echt niet! Ze doen het allemaal heel goed! We zijn blij met wat we doen.

Marie-Charlotte: Maar mocht het echt nodig zijn, dan zijn we er klaar voor!

Bedankt en tot vrijdag!

**TIJDENS DE VOORSTELLING
IS HET NIET TOEGELATEN
TE FILMEN
OF FOTO'S TE NEMEN!**

Raadpleeg onze website:
<http://www.7sleutels.be>

De feestweek werd ingezet ... en hoe!?

Vorige zondag werd onze (verjaardags)feestweek ingezet. 's Ochtends begonnen we met een mooie eucharistieviering. Het hele feestgebeuren verhuisde dan richting school. Daar werd, na enkele speeches, de prachtige tentoonstelling officieel geopend. De werkgroep van juf Greta leverde hier puik werk; echt de moeite om eens te bezichtigen!

Enkele clowns en wat muziek vrolijkten de boel op en vanaf dan was het feest niet meer te stoppen.

Al de kleuters vertrokken, onder donkere en dreigende onweerswolken, de straat op. De dansende sprookjesstoet zorgde voor een ware volkstoeletoep in de dorpskom en al bij al viel het weer nog mee. Heel wat tevreden toeschouwers vonden achteraf de weg naar onze school, waar het feest verder gezet werd.

De 175ste verjaardag van de Sint-Clemensschool zal niet onopgemerkt voorbijgaan...

Alle kleuters zorgden voor een plezierige sprookjesstoet.

Veel volk voor de opening van de tentoonstelling.

Filip De Wolf in volle actie. Saxofoonsolo in het liedje "Hoeveel Sleutels Nog".

Vele handen maken ...

'Zondag rustdag', maar niet voor iedereen. Terwijl de mannen van licht en geluid even na de middag aan hun werk begonnen, werd het podium en decor opgebouwd. Heel wat helpende papa's en mama's zorgden er, samen met de decorploeg, voor dat alles vrij snel verhuurd en opgebouwd geraakte. Het was tof om met zoveel mensen samen aan de opbouw van de kerk te kunnen werken. Nogmaals bedankt iedereen!

Zondagavond en maandag breken wij af. Wij kunnen alle hulp gebruiken. U weet waar u ons kan vinden: in de kerk!

E.H. Nuyts.

Greta Daemen was verantwoordelijk voor de schitterende tentoonstelling over 175 jaar Sint-Clemensschool.

Onze hoofdsponsors zijn:

De 7 sleutels *krant*

Editie 2004 – 9
St.-Clemensschool
Hoeilaart

Sleutels van liefde

Sommige momenten beleef je maar een keer. Dit weekend was er zo een. Het totaalspektakel is als een wervelstorm door ons hart geraasd en dat zullen wij niet licht vergeten. Het enthousiasme van de kinderen, het samenspel van zoveel vrijwilligers en leerkrachten, de unieke reactie van het publiek, de staande ovatie: drie dagen van superlatieven. "De 7 Sleutels" groeide uit tot een ongekend succes en dat geeft ons allemaal een bijzonder warm gevoel van binnen. Er is heel hard gewerkt, maanden, maar met wat een resultaat! De volgende regels uit "Samen op weg" drukken dit zeer duidelijk uit:

*"De reis van ons dromen
een eeuwig mooi verhaal
berg of dal, niets hield ons tegen
en kijk waar wij nu staan!
Sleutels van liefde,
van vrede en geluk
leidden ons langs deze wegen
en brachten ons saam."*

Een welgemeende proficiat en bedankt voor zoveel moois.

Genieten van een staande ovatie, na de laatste seconden van "De 7 Sleutels". Gewoon heerlijk.

En de show ging verder ...

Tijdens de zaterdagavondvoorstelling van de '7sleutels' gebeurde er een ongelukje.

Daisy (één van de zusjes Vriendschap) danste, samen met 4A en de andere reisgenoten, mee met het liedje 'Klik je vast'. Ze sprong wat te ver, struikelde van de trap en kwam achteraan bij de mensen van het koor terecht. Daisy zat met een verstuipte voet! Na de eerste zorgen en wat 'peptalk' van de mensen van de decorploeg, ging ze verder, maar haar gekwetste voet wilde niet echt mee. Toch hield ze vol.

Die avond werd haar voet opgelapt, zodat ze er zondag weer bij kon zijn. Ze danste wel niet meer hevig mee op 'Klik je vast'. De show ging gewoon verder, ... maar dan wel al mankend!

Zondagavond raakte Daisy met moeite tot aan de Gouden Poort maar ze verbeet de pijn. Geen haast dat er aan dacht om op te geven, pijn of geen pijn. Flink Daisy, hopelijk herstel je snel.

Jo van de vzw Mobile School ontving zondagavond een eerste cheque van € 5000. Voortaan rijdt een mobiele Sint-Clemensschool rond tussen de straatkinderen van Zuid-Amerika.

DVD en CD nu al een succes

De voorstelling van zaterdagavond werd professioneel in multi-camera opgenomen. 4 camera's volgden het spektakel van de eerste tot de laatste seconde. Ook op vrijdag en zondag werden nog beelden geschoten om de DVD tot een unicum te maken.

Oud-leerling Dennis Lauwers werkt de volgende weken het geheel af, aangevuld met het verslag van het eerste weekend met de kleuterstoet, de tentoonstelling, de eucharistieviering en de "Making of" met mooi beelden van de maanden van voorbereiding. De voorinschrijving is een groot succes en ook de CD is populair. Rond eind april wordt de DVD voorgesteld. De eerste beelden beloven alvast een schitterende prestatie. U kan de DVD bestellen voor € 24, de CD voor € 12.

De mobiele regiekamer in de kleine kapel van de kerk: de DVD in wording.

T-Shirts te koop voor € 3

369 T-shirts van prima kwaliteit werden aangekocht bij de firma Worktex in Hoeilaart. De kinderen kunnen deze T-Shirts nu kopen voor de mooie prijs van € 3. Dit wordt geregeld via de klastitularis.

Meer dan alleen maar spektakel

Achter de schermen was het voorbije weekend minstens evenveel activiteit als in de kerk. Een aantal cijfers illustreren dit wonderwel:

- 100 grote broden;
- 20 grote stokbroden;
- 400 sandwiches;
- 16 taarten;
- 550 sneetjes kaas,
- 550 sneetjes hesp,
- 16 grote potten choco,
- 1 kg koffie,
- 2300 fruitsapjes en
- 1,5 kg boter

waren er nodig om de kinderen tijdens het spektakel te verwennen. En zoals altijd smaakte alles beter dan thuis!

Enkele reisgenoten blikken terug

Jammer dat het voorbij is, de reisgenoten zijn vrienden voor het leven.

Het spektakel was super de max mega cool. Spijtig dat het gedaan is. Bedankt voor dit onvergetelijke weekend (Ben Volharding).

Ik hoop dat iedereen nu wat liever zal zijn tegen elkaar. Voor mij was de zondagavond de beste voorstelling (Jenny Verbondenheid).

Vrijdagavond voor de première steeg de spanning verschrikkelijk. De volgende voorstellingen ging het al veel beter en de zondagavond hebben wij de pannen van het dak gespeeld. Het was een ongelooflijk spektakel. Bedankt projectgroep. Bedankt iedereen

dat we onze eigen mobiele school hebben kunnen bekostigen! De band die groeide tussen de reisgenoten zal ik niet licht vergeten (Maarten Vrijheid).

Voor de laatste voorstelling was ik heel moe maar het zeer enthousiaste publiek steunde ons enorm. Jammer dat het nu allemaal voorbij is. Ik zal de 7 Sleutels nooit vergeten (Eline).

Al die maanden werk, het was super tof. Wij hebben er iets moois van gemaakt. Het was het tofste weekend van mijn hele leven (Alex Volharding).

Raadpleeg onze website:
<http://www.7sleutels.be>

Schitterende foto's

Tijdens de voorstelling van zondagavond was Misj van Camera Obscura druk bezig een schitterende fotoreportage te maken. Het resultaat van al dat door-de-lens-kijken is vanaf volgende week te bekijken op onze website: www.7sleutels.be. De foto's zullen via e-mail kunnen besteld worden. Wie geen Internetfaciliteiten heeft, kan terecht bij Camera Obscura zelf.

Onze hoofdsponsors zijn:

